

ತेरೆದ ಷಟ್

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನುಬಯಸುವವರಿಗೆ

ಶ್ರೀಯ ಸ್ವೇಹಿತರೆ:

ಆರಾಧನೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಏನನ್ನು ಅಪಡೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಬಯಸುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಅಭಾವಿಸಿಸುವ.

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಯೋಗಿಸಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಲಾಂಕುಣ ಹಲಶಿಲನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ, ಆದಾಗ್ಯ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸದ ಕುಲತಾಗಿ ಇರುವ ವಿಷಯದಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟಿತೆ ನಂಗಿತದ ಕುಲತಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಕುಲತಾಗಿ ಬಿಲವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯು ಇಲ್ಲದೆ, ಇರುವದಲಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಲಕ್ಷ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕುಲತಾಗಿ ದೇವರು ಬಯಸುವ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಗಳು ತಿಳಿಸುವ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಬರವಟಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರು ತನ್ನ ಜಿತ್ತಪನ್ನು ನಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮ ಇರುವ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿಗೇ, ಅದೇ ಮುಖಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹

ದೇವರೂಂದಿಗನ ನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನೆ ಅವಲಂಜನಭಾರದಿಂದು ಗ್ರಂಥಪು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ (ಜ್ಞಾನೋಽತ್ತಿ 14:12; ಯೀರೆಬಿಎಯ 10:23). “ಹಲನಾಯರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ಯಾಸಗಳೇ ಅಥವಾ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ಯಾಸಗಳೇ ಅಲತಿರಾಲ್ಲವೆಂದು,” ಇದರ ಸಿಬಿತ್ತ ಅವರು ಯಾವಾಗಲು ತಪ್ಪಿಪವರು ಎಂದು ಯೀನು ತಿಳಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 22:29). ಯಾರ್ಥಾಯ ಅತನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ತಿಸುವನುದರು, ಅದಲಂದಲೇ ನಾನ್ಯಾಯಸಿಣಯ ಹೊಂದುವರು ಎಂದು ಯೀನು ತಿಳಿಸಿದನು (ಯೋಹಾನ 12:48-50). ನಾವು ಅತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರೆವು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ನಾವು ಅತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ, ಅತನ ಜಿತ್ತಪನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಬಹುದಿಲಂದಲೂ, ಅತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರೆವು (ಅಜ್ಯಾಯ 10:31).

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ, ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವ ಕುಲತು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ? ದೇವರು ಬಯಸುವ ಸಂಗಿತ ಯಾವುದು ಎಂದು ಹಲಶಿಲನ್ಯಾಸ.

ಮೌದಲ ಶರ್ತಮಾನದ ಸಭೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಂಗಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ? ದೇವರು ಬಯಸುವ ಸಂಗಿತ ಯಾವುದು ಎಂದು ಹಲಶಿಲನ್ಯಾಸ. ಮೌದಲ ಶರ್ತಮಾನದ ಸಭೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನಂಗಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಏನು ಹೇಳಲುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆ ನಂಗಿತದ ಉದ್ದೇಶವೇನು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಹೊದಲ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಧ್ಯಾನಿಸುವಂತ ವಾಕ್ಯಗಳ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಅಥವಾ ಪಯತ್ತಿಕವಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವ ಕುಲತು ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಕಡೆಯ ರಾತ್ರಿ ಬೋಜನದಲ್ಲಿ, ಯೀನು ಮತ್ತು ಅತನ ಶಿಕ್ಷ್ಯರು ಒಂದು ನಂಗಿತ ವನ್ನು ಹಾಡಿದರು (ಮತ್ತಾಯ 26:30; ಮಾತರ 14:26). ಹನ್ನ ಹಬ್ಬಿದ ಕುಲತ ಶೀರ್ಣನೆಯಂದ ಆಯೈಪೂಡಿದ ಭಾಗವನ್ನೆ ಹಾಡಿರಬಹುದು (ಶೀರ್ಣನೆ 113-118; 136). ಇದು ಹನ್ನ ಹಬ್ಬಿದ ಹಿಂದಿನ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ (ಲಾಕ 22:7, 8).

1 ಕೊಲಂಧದ ಸಭೈಯಲ್ಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಲೀಟಯನ್ನು ಹೊಲನು ತಿಳಿಸಿರುವನು ಹಾಡುವುದು ಸಹ ಒಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿವಾದ ಜಂಪವಣಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಲಯಾದ ಭಾವದಿಂದ, ಮತ್ತು ತಿಳಿವಣಿಕೆಯಂದ ಹಾಡಿಲ ಎಂದು ಹೊಲನು ಎಜ್ಜಿಲಿಸಿದನು, “ನಾನು ಅತ್ಯದಿಂದ

ಹಾಡುವೆನು ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯಂದಲೂ ಹಾಡುವೆನು” (14:15ಇ) ನಭೀಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು “ಹಾಡುವುದು” (“ಗೀರೆ” 14:26; NIV) ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಪ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲೇಜಿನ ಉಂಬಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹೊಲನ ತಾತ್ಪರ್ಯ (ಅದು ನಲಕೆ ನೂಜನೆ). ಆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಯಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ತಿಳಿಸಿರುವನು (ಪ್ರಜನಗಳ 4, 5, 17). ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ಒಂದು ಜಮುವಣಕೆಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಇತರಲಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಎಫೆನ 5:19, 20ರಲ್ಲಿ ಈ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬಗಿ ನೇಲನುಬಿಕೆಯ ಕುಲತು ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಹೊಲನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು. (ಒಬ್ಬಲಿಗೆಬ್ಬಿರು ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ) ಆದರೆ ಹವಿಕ್ರಾತ್ಕೃ ಭಲತರಾಗಿದ್ದು. ಕೀರ್ತನನೆಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪದಗಳಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬಲಿಗೆಬ್ಬಿರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಿಮ್ಮೆ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತನಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಗೊಳಿಸುತ್ತರ ನಷ್ಟಿ ಕರ್ತನಾದ ಯೀನು ಕೈಸ್ತನ ಹೆಸಲನಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸೌತ್ತಳೆ ಮಾಡಿಲಿ. ಹರನ್ನರ ಮಾತಿನ ನಂಂತರಕ್ಕಾದ ಕುಲತು ಈ ವಾಕ್ಯ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವೆ ಮೂಲಕ ಶ್ರುತಿನಂಬಹುದು. ಅದು ದೇವರೊಂದಿನ ನಂಂತರಕ್ಕಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ನಾವು ಹಾಡುವುದು ಉದ್ದೇಶ ಹೂರವೆಕೆರಾಗಿದೆ.

ಕೊಲೆನ್ಸೆ 3:16ರಲ್ಲಿ ಹರನ್ನರ ನೂಜನೆ ಮತ್ತು ದೇವನ್ನುತ್ತಿಯ ಹೈಲೆಸ್ಯೂಹವು ಇರುತ್ತದೆ: “ತೀನ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೆದ್ದಿಯಾಗಿ ವಾಸಿನಾಗಿ, ನಕ್ತಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಳಡಿದವ ರಾಗಿ ಒಬ್ಬಲಿಗೆಬ್ಬಿರು ಉಪದೇಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಬ್ಯಾಂಡಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಕರ್ತನ ಕೈಪೆಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ ಕೀರ್ತನನೆಗಳಿಂದಲೂ ನಂಗಿರೆಗಳಿಂದಲೂ, ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಮ್ಮೆ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡಿಲಿ” (NIV) “ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಏರಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಜಮುವಣಕೆಗಳಿಂದ. (1) ಒಬ್ಬಲಿಗೆಬ್ಬಿರು ಉಪದೇಶಮಾಡುವದು ಮತ್ತು (2) ದೇವರಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡುವದು, ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವದು ಎಂದರೆ ಹರನ್ನರ ಉಪದೇಶಿಸುವದು ಮತ್ತು ಅದೇ ನಮಯಾದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವದೆಂಬುದಾಗಿದೆ.² ನೀವು ಒಬ್ಬಲಿಗೆಬ್ಬಿರು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಡಿಯನ್ನು ಕೀರ್ತನನೆಗಳ ಮೂಲಕ, ನಂಗಿರೆ (ಮತ್ತು) ಅತ್ಯುಂಚ ನಂಗಿರೆ (ಮತ್ತು) ಹಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಸಿಮ್ಮೆ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಕೈಪ್ಪಿತಾನ್ತಿಯನ್ನು ನಳಿಸಿಲಿ.³ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತೀನ್ತನ ವಾಕ್ಯವು ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೆದ್ದಿಯಾಗಿ ವಾಸಿನಾಗಿ ಎಂಬುದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ (ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನಷ್ಟಿಯು).

ಇಜಿಯ ಬರಹಗಾರನು “ಹಾಡು” ಅಥವಾ “ಹಾಡುವದೆಂಬ” ಕುಲಿ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾಗಲ್ಲ. ಇಜಿಯ 13:15. “ಹಾಡುವದು ತುಣಿಗಳ ಫಲ” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಲಹೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ - ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯ ಯಜ್ಞವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನು ನಂತರೆಂಬಡಿಪಡುವವಸಿದ್ದಾನೇ? ಅವನು ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡಲ ಎಂದು ಯಾಕೇಳಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (5:13ಇ), ಈ ವಾಕ್ಯದ ಹಿನ್ನಲೆಯಿಲ್ಲರುವ ಜಮುವಣಕೆಯು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅನ್ವಯ ನಾಡವಸಿದ್ದಾನೇ? ಅವನು ನಭೀಯ ಹಿಂತಿರನ್ನು ಕರೆಕಟ್ಟಿಸಿಸಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ (5:14), ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯ ನಭೀಯ ನೇರುವಿಕೆಯು ಹೊರತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ ಕೆಲವು ವಜನಗಳ ನಂತರ ಕೈಸ್ತರು ಹಾಬದ ಅಲಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಹರನ್ನರ ಶ್ವಾಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರವೋಧಿ ಸೀದನು, ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಬಿಧವಾದ ನಭೀಯ ನೇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ ನೂಜನೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಸ್ತುತಿಗಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಡುಗಳ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ತೊಲ್ಪಡಿಸಿ ಹೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದುದಲಿಂದ ದಾಖಿಲನು ಮತ್ತು ಇತರರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರಿದ ಕೀರ್ತನನೆಗಳು ಜನರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿಸಿ ಅದು ದೇವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಹಜನೆಗಳು ಹರಸ್ತರಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಯಮಿತವಾಗಿದೆಯೇ (ಅದು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರು ಹಾಗೂ ಸಹೋದರಿಯರು)? ಇಲ್ಲ. ಇಜ್ಞಾಯ 2:12, ರೋಮಾತ್ಮರ 15:9 ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಸಹಜನೆಯನ್ನು ನಿಂಡುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ವಾಕ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಾಮವು ಅನ್ಯರ್ಲ್ಯ⁴ ಶ್ರೀಽತ್ವಾಯಾಲೆಯಿಂದ ಯೇಸುವಿನ ಕುಲತಾಗಿ ಬಿಪಲನಲಾಗಿದೆ. ಈ ಜಮಿವರಣಕೆಯ ಫಲತಾಂಶವೆನೆಂದರೆ, ಅನ್ಯರ್ಲ್ಯ ಕೆಲವರು ಕರ್ತನ ಬಿಂಗೆ ಬಾಯಿವರು, ಇದು ಯೇಸುವಿನ ಸೇವೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದಾಗಿ ಹೊಲನು ಹೋಮಾ ಹತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಹಾಡುವುದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಕೂಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ರೋಮಾ ಮತ್ತು ಇಜ್ಞಾಯರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ಹೋಲ ಮತ್ತು ಸೀಲರು ಇದನ್ನು ಫಿಲಷ್ಟಿಯ ಸೇರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಮಿವರಣಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು “ಮದ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಲನು ಸೀಲನು ಪ್ರಾಧನೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿ ದೇವರಲಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಹದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಸೇರೆಮನೆಯರು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು” (ಅಪ್ಪೋನ್ತಲರಕ್ತಕೃತ್ಯಗಳ 16:25). ಆಗ ಅಕಹಾತ್ವಾಗಿ ಮಹಾ ಭೂತಂ ಒಂಬಾಯಿತು, ಸೇರೆಮನೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಾರಗಳು ಕರ್ತವ್ಯದವು, ಎಲ್ಲರ ಬೇಳಿಗಳು ಕರ್ತಜಿಜ್ಞದವು, ಆಗ ಸೇರೆಯ ಯಜಮಾನನು, ನಾಮಾಗಿಗಳೇ, ನಾನು ರಕ್ತಾಂಶ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು (ಅಪ್ಪೋನ್ತಲರಕ್ತಕೃತ್ಯಗಳ 16:30). ಅವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳ, ಅವನು ನಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಈ ಶ್ರೀಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು?

ಹಾಡುಗಳು, ಕೈನ್ಯರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಡುವದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಹೋಲನು ಈ ನಿಂಬಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ಆ ಸ್ಥಿರಜಿತ್ವವನ್ನು ಆದರಜೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವರು ನೀವು ಕ್ರಿಂತ ಯೇಸುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸುಷ್ಟಪರಾಗಿರುವಂತೆ ಸಿಮಾರಿ ದಯಹಾಲನಲ. ಹಿಂಗೆ ನೀವು ವಿಕಿರಣಸ್ವಿನಿಂದ ಒಮ್ಮುಕುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಂಡೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವಿಲ (ರೋಮಾತ್ಮರ 15:5, 6).

ಹಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀಯೆಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಜಮಿವರಣಕೆಯಲ್ಲ ತಿಳಿನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡುವಂಥದ್ದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಂಥಪರಾಗಿರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಯಾವ ದೇಗಿದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇಂಥಾ ನಮೂಹಕದ ಗೀರೆಯಲ್ಲ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಜಮಿವರಣಕೆಯು, ದೇವರನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕು.

ಸ್ವರದ ಮೂಲಕ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದು, ಬಿಬಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಆರಾಧನೆಗೆ, ದೇವರ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಉತ್ಸೇಜ ನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ನೇಬಿಸಿರುವನು, ಅದು ಅತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ನಾಗಿಸುವ ವಾಹನವಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯರ್ಲಿಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾಯಿವ ಮೂಲವಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಅನಗ್ರಹ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ, ಅದು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಜರ್ಜಿನೆಗೆ ಗ್ರಹಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮದೇ ಆದಂಥ ಅಥವ ನೀಡುವ ಹದಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಬಾರದು, ನಾವು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಹಡುವಂಥ ಬರವಟಿಗೆಯೂ ಆಗಿರಬಾರದು. ನಮಯಿಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಹದಗಳ ಅಥವ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ದಾಖಲಾದಾಗ ಅದರ ಅಥವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದುದಲಿಂದ, ಬೈಬಿಲನ ದೀಕ್ಷಾನಾಜ್ಞನದ ಕುಲತು ಉಪದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ಜಿಮುಕಿಸುವದನ್ನಾಗಳೇ, ಹಾಯುವದನ್ನಾಗಳ ಮಾಡಬಾರದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಮಯಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆ ಅಥವವನ್ನು ನಿಂಡುತ್ತಿರು.

ನಾವು ಯಾವುದನ್ನಾದರು ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವಾಗೆ ಅಥವಾ ಇತರರ ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಹುಡುತುವಾಗ (ಅಥವಾ ಬರವಣಿಗೆ) ಅದರ ಅಥವೇನು? ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇವೆ, ದೇವರೂಹಿನ ನಂಬಂದಧಳ್ಳ ಯಾವ ಅಥವಾನ್ನು ನಿಂಡತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಆತನನ್ನು ಅಲಯುವರುತ್ತಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಕೇಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ (ಎಥನ 5:15-17). ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಾದ್ಯಗಳ ಕುಲತ್ತ, ದೇವರು “ಹಾಡು” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವನು. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪದಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವು “ಹಾಡು” ಎಂಬ ಅಥವಾನ್ನೇ ನಿಂಡತ್ತದೆ.

ಮೌದಲನೆಯೆಡು *ado* (ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ) ಹಾಡುವುದು ಎಂದು ಒಂದು ಮೂರಲ ತಿಳಿನುತ್ತದೆ,⁵ “ಜಪ” ಮಾಡು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲವು ನರಳವಾಗಿ “ಹಾಡು”⁶ ಎಂದು ತಿಳಿನುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯ ಪದ *humneo* (ಎಂಬ ಪದದಿಂದ) ಜೋನೆಹ್ ತಯಾರ್ ಇದನ್ನು ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡುವದಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.⁷ ವಿಳಿಯಮ್ ಆರ್ ನಬ್ರ್ ಮತ್ತು ವಿಲಾಭಾರ್ ಗಿಲರಿಜ್‌ರವರು ಇದನ್ನು “ಸ್ತುತಿಯ ಹಾಡು” ಸ್ತುತಿ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡು - ಒಬ್ಬಿಸಿಗೆ “ಹಾಡು” (ಕೀರ್ತನೆ).⁸

ಮೂರನೆಯ ಪದ *psalmos* (“ಕೀರ್ತನೆ ಪದ”) ಈ ಪದವು ಹೇಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅಭವಧಿಯ ಹಂಡವನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಧೈಯರ ಇದನ್ನು ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಎಷ್ಟುದು ಹಾಕು, ಹೊರಗೆ ಕೂಡಲನ್ನು ಕೀಳುವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ) ನಂತರ, ಇದು “ಸ್ತುತಿಸಿ ನಡಗುವಂತೆ ಮಾಡು, ರೈಂಕಾರ ಮಾಡು” ಹಾಗು “ತಂತಿವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲನು, ವಿಳಿಯನ್ನು ಬಾಲನು ನಂತರ ಧೈಯರ ಇದನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅಥವಂತೆ “ಗಿರೆಯನ್ನು ಹಾಡು ಸ್ತುತಿಯ ಹಾಡಿಸಿಂದ ಅಜರಣ ಮಾಡು”⁹ ಹೇಗೂ, ಅರನಬ್ರ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಿಂಬಿಖ್ ಈ ಪದವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ (ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ನಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹಾಡು (ವಿಳಿಯ ಸ್ವರಕ್ಷೇತ್ರನುಗೂಣವಾಗಿ), ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಯಾಲಿಗೆ ನಲ್ಲಿನಬೇಕೊಂಡ ಆತಸಿಗೆ ಹಾಡು”¹⁰ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಜೋತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು “ಸಿಮ್ಮೆ ಕೃದಯದಲ್ಲಿ”¹¹ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ (ಎಥನ 5:19).

ಈ ಕಡೆಯ ಪದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೋಂದಲವು ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರಿಯಾಹದದಲ್ಲಿ *psallo* ಇದರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಳ್ಳಿ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನಭಿಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿನಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ಪದದಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳಿಂಬುದನ್ನು ದಾಳಿಲನುಳಾಗಿದೆ.¹² ಈ ಜಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಲಹಿನಂತೆಗಳಿವೆ. (1) ಈ ಪದದಧರ್ಮ ಅಭವ್ಯಾದಿಗೋಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಅಥವಾ ಕೀಳು ಅಥವಾ “ಕೂಡಲನ್ನು ಹೊರಗೆ” ಈ ಅಥವಾನ್ನು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿನಬೇಕಂದು ಯಾರು ವಾದಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಜಿನ ಅಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹³ ನಾವು ಇಲ್ಲ “ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಯ್ದೆಯನ್ನು” ಮಾಡದೆ ಅದರಧರವನ್ನು ನಿಂಡಬಾರದು. (2) ಆದಿ ನಭಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕವಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಹಾಡುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆದಿ ಕೈಸ್ತರು ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದುದಲಿಂದ ನಭಿಯವರು ಕಾಬೆಲ್ಲಾವನ್ನು ಹಾಡಿದರು.¹⁴ ಅದು ಹಲವಾರು ಶತಮಾನಗಳು ಮುಂದುವರೆ ಯಿತು.¹⁵ (3) ಯಾವ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಂದು ಬೈಬಿಲ್ ತಿಳಿನುತ್ತದೆ: (ಎಥನ 5:19) ರ ತ್ರಿಕಾರ ಅದು ಒಬ್ಬನ ಕೃದಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿ ನಭಿಯವರು ಈ ಅಥವಾನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತ್ರಿಕಾರ ವಾದ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡುವ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನಿಂಡಿ ಗ್ರಿಂಕ್ ಭಾಷೆಯ ಪದದಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯರಹಿತ ಎಂಬುದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಈಗ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಆರಾಧನೆಗೆ ನಲಹೆಯನ್ನು ನಿಂಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.¹⁶ ಈ

ನಲಹೆಗೆಂತನ್ನು ಖಿಲುವಂತದ್ದು ಎಜ್ಜಲಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

(1) ಹಾಡುವದು ಸಭೆಯ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ನೂಜನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಇದು ಸ್ತುತಿಗೂ ಮತ್ತು ಸೆಲೆವೆಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು (2) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪದ ನಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ “ಹಾಡು” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ (ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ನಲಹೆಯಾಗಿಲ್ಲ). ಆರಾಥನೆಗೆ ಹಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ನೂಜನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದಲಿಂದ ಇದರ ಕುಲತು ಜರ್ಜೆಯಾಗಲ ಅಥವಾ ತ್ವಾಯಾಗಲ ಇರಬಾರದು.

ಹೋಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದಲಿಂದ ಈತ ಅಥವಾ ತ್ವಾಯಾಗಳನ್ನು ಘಟ್ಟಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ನಂಬಿನ್ಯಾಗಳ ಕುಲತು ಗಮನಿಸುವುದು. ಸಭೆಯಲ್ಲ ಹಾಡುವದನ್ನು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ತೋಳನುವ ಭಾವನೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಡುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯೆಯಾಗಿಲ್ಲದೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದಲಿಂದ ನಾವು ನಿಹಂತ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂಬ ತರ್ಕವಿದೆ. ಕೀರ್ತನೆ 150ರಳ್ಳಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಾಗಲನು ಈ ಲಿತ್ರೆ ಹೇಜಾದ್ವಾನೆ,

ಕೊಂಬುದುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ;
ಸ್ತುರಮಂಡಲಕಿನ್ನಲಿಗಳಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ.
ದಮ್ಮಿಡಿಬಡಿಯತ್ತಾ ಕುಟೀಯುತ್ತಾ
ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ;
ತಂತ್ರಿಂಬಾದ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತೊಳಿಲುಗಳಿಂದಲೂ
ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ.
ತಾಳಿದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ;
ರ್ಯಾಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ.
ಶ್ರುತಿಯಾಗಿ ಯೋಹನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಲ:
ಯಾಹುವಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ!

ದಾಖಿಲದನು ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಆರಾಥನೆಗಾಗಿಯೂ ಸಿದ್ಧನಾಗುವಾಗ ಈ ಅಜರಣೆಗಳಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ದ್ವಾರೆ: “ಆಗ ದಾಖಿಲದನು ಲೇಖಿಯರ ಪ್ರಥಾನಲಗೆ ಗಾಯಕರಾದ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋರಿರಿಸಿದ್ದ ಸ್ತುರಮಂಡಲ ಕಿಂತಲ್ಲ ತಾಳ ಚೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಉತ್ಸಾಹ ದ್ವಾರಿಸಿದ್ದ ನೂಜನೆಯಾಗಿ ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿಲು” (1 ಹೂರವ್ ಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 15:16).¹⁷ ಹೇಗೆನೂ, ದಾಖಿಲದನು, ತನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರ ವಿಜಾರಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೇ ದೇವರ ಅಪ್ಪಣಿಯ ಮೇರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕಾಯ್ದಿಸಿತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಂದನು. ಯೋಹೆಜ್ಜೆಲನು ನಿಹಂತ ದೇವಾಲಯದ ಕ್ರಮ ಬಧ್ಯ ಆರಾಥನೆಯನ್ನು ನೇಬುಸಿದ್ಧನು:

ಅದಲ್ಲದೆ ಅವನು ತಾಳ ಸ್ತುರಮಂಡಲ ಕಿಂತಲ್ಲ ಇವುಗಳಿಂದ ಭಜನುವದಕ್ಕೊಂಡು ಲೇಖಿಯರನ್ನು ದಾಖಿಲ ರಾಜದರ್ಶಿಯಾದ ಗಾದ್, ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ನಾತಾನ್ ಇವರ ಅಜ್ಞಾನುನಾರವಾಗಿ ಯೋಹನವನ್ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಇಲಸಿದನು. ಯೋಹೆಜ್ಜೆಲನು ತಾನೇ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹಿಂಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಲೇಖಿಯರು ದಾಖಿಲನ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾಜಕರು ತುರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿರಲು ಹಿಜ್ಜ್ಯಾಯನು ಯಜ್ಞಪ್ರೇರಿಯ ಮೇಲೆ ನವಾಂಗಹೋಮವನ್ನು ನಮಹಿಂಸುವದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದನು (2 ಹೂರವ್ ಕಾಲ ವೃತ್ತಾಂತ 29:25, 26).

ಅದುದಲಿಂದ, ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆರಾಥನೆಯ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಯಗ್ರಂಥನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯಾಗ್ತಿ ಆದುದಲಿಂದ ಇದು ಆಜ್ಞೆಯುವಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಿಣ್ಣಲೆಯಂದ, ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಎಫೆಸದವಲಗೆ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಜಿದರಂತೆ, ವಾರ್ಯಗ್ರಂಥನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ವಾಹಿನು ತಾರೆ. ಅಂತಹ ವಾರ್ಯಗ್ರಂಥ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಎಂದರೆ ಕಹಳಿ, ಬಿಣಿ, ಮತ್ತು ಕೊಳೆಲುಗ್ರಂಥನ್ನು ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಅಧಿಕೃತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ (ಕೀರ್ತನೆ 150).

ಮೌದಲನೆಯ ಶರ್ತಮಾನದ ಪ್ರತಿಂಬಿಣಿ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕೀರ್ತನೆಗ್ರಂಥನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬ ನಂಜಕೆಯಂಬಾಗಿತ್ತು. ಆದಾಗ್ಯಾ ಜನರು ಸಭೆಗೆ ಬರುವಾಗ “ಕೀರ್ತನೆಯೋದನೆ” ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯು ಹೊನ ಸ್ವಾಷಿಯು ತ್ರೈಕರ್ತನೆಯನ್ನು ನೀಡುವದಿತ್ತು ಎಂದು ಹೊಲನು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಕೆಲಿಂಧ 14:26).¹⁸

ಈ ಜರ್ಜೆಯಲ್ಲ ಆರಾಥನೆಗೆ ಕೀರ್ತನೆಯ ಪುನ್ರಕರ್ಣನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅಧಿಕೃತವಾದದ್ದು ಎಂಬ ನೂಜನೆಯಲುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಯಜ್ಞ ಮತ್ತು ಹೊಳಂಗು ಕುಲತಾಗಿ ಏನು? ಕೀರ್ತನೆ 66:13-15ನ್ನು ಓದಿ (ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ 50:14; 54:6; 107:22; 116:17).¹⁹

ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಆರಾಥನೆ ಹಂಡಿತ್ತಿಗ್ರಂಥನ್ನು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಆಧಾರವೆಂದು ತಿಜಿದು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದೆಂದು ಅನೇಕ ಕೈನ್ಯರು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಜ್ಯಾಯ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತನು ಒಂದು ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಷಿಪಡಿಸಿ, ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಹೊನದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ (ಅಧ್ಯಾಯಗಳ 7-10). ಹೊನೆಯಾಗಿ, ಅವನು ಜನಲಗೆ ಮನಬಿ ಮಾಡಿ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಕೈನ್ಯರು ಕರ್ತನಾದ ಯೀಸುವನ್ನು ಜಪ್ಪಿ ಜಡದೇ ಹೊಳೆಯ ನಿಯಮದಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಗಲಾತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಲೀಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಳಿಗಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಕೆಲವು ನಿದಿಂಷ್ಟವಾದ ವೃತ್ಯಾಗ್ರಂಥವೇ. ಇಜ್ಯಾಯ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲ ಕೈನ್ಯರು ಯೀಸುವನ್ನು ಜಪ್ಪಿ ಹೊಳೆಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಗಲಾತ್ಯದವರ ನಮಸ್ಯೇಯಲ್ಲ ಹೊಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೈನ್ಯಪ್ರದ ನಿಯಮಗಳು ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಈ ಎರಡನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದಾಗಿನ್ನು ಜಪ್ಪಿಜಟ್ಟಿದ್ದರು (1:6). ಈ ಲೀಟಿಯಾಗಿ ಜಪ್ಪಿ ಹೊದಬರು ಮತ್ತೊಂದು ನುವಾರೆಯನ್ನು ನಾಲಿದ್ದಿಲಂದ ಅವರು “ಶಾಪಕ್ಕೆ” ಒಳಗಾಗಿ (1:8, 9).

ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೈನ್ಯಪ್ರಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿದವರ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರರು ಚಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ನಾವುಗಳ ನಹ ಅದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ಎರಡನೆಯಾಗಿ, ವಾರ್ಯಗ್ರಂಥನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ನಿಯಮವು ಹೊನ - ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತ್ರೈಕರ್ತನೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಹಳಿ (4:1; 8:6-12) ಮತ್ತು (ಬಿಣಿ 5:8; 14:2). ಅದೇ ಲೀಟಿಯಾಗಿ ದೂಪದ ಕುಲತಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗ್ರಂಥವೇ (5:8).

ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಆರಾಥನೆಗ್ರಂಥ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಷ್ಟಾಚೆಯಲುವದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನು ಇನ್ನೊಂದು ನಮಸ್ಯೇಯ ಒಂದಂಶವನ್ನು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಬಿಣಿವಾಗಿ ಸಂಗೀತಗಾರರಿಗೆ ಸಲಹಾಣಿನುವದಿಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲ ಬರವಟಿಗೆಯ ನಮಸ್ಯೇಯದೆ. ಯೋಹಾನನು “ನೂಜನೆಯಾಗಿ” ತಿಜಿದ್ದನು (ತ್ರೈಕರ್ತನೆ 1:1).²⁰ ಅಂದರೆ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಬಿಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನೇಂಬ (ತ್ರೈಕರ್ತನೆ 5), ಸಿಂಹವನ್ನು ನೋಡುವ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು (5:5). ಆ

“ಸಿಂಹಪು” ಕಾವ್ಯಸಿಕೆಗಂಡಾಗ ಅದು ಸಿಂಹವಾಗಿರದೇ ಕುಲಮುಲಯಾಗಿತ್ತು (ಪಜನ 6), ಆದರೆ ಅದು ಕುಲಮುಲಯಾಗಿರದೇ ಅಥವಾ ಯೀಣುವು ಅಗಿರಿಲ್ಲ (ಪಜನ 9). ಈಗ ಯೋಳಾನನ ಕಂಡ ಸಿಂಹಪು ಸಿಜವಾದ ಸಿಂಹವಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಕುಲಮುಲಯ ಸಿಜವಾದ ಕುಲಮುಲಯಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲ ಯಾವ ವಾದಬಿದೇ - ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಯಂದ ಸಿಂಹಯಂಸಬಹುದು - ಬಿಣಿಯ ಸಿಜವಾದ ಬಿಣಿಯೇ? ಇದೆಲ್ಲವೂ ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು “ರತ್ನ ಮಾಂಸಪು” ಹರಲೋಕವನ್ನು ತುಚ್ಛೇಶಿಸಲು ನಾಧ್ಯಬಿಲಿ (1 ಕೊಲಿಂಥ 15:50). ಆದಲಂದ ನಾವು ಅವುಗಳ ಬಿಣಿ ಮತ್ತು ದೂಹ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದೇ?²¹

ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಣಿಗಳು ಇರುವದಲಂದ, ಹಾಗು ಶ್ರುತಿಯಾಗಿರುವ ಇದರ ಕುಲತು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಿದ್ದರೆ ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಕುಲತು ಹೇಣ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚೌನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಈ ಹದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 2:11-13), ಇದರಲ್ಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಅಕ್ಷರಶಃ ವಾದ್ಯಗಳ ಒಟ್ಟಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಅಥವಾಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಯೋಜಿಸುವದು ಗ್ರಂಥಗಳ ತಪ್ಪಾದ ಅನುವಾದವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಸಭಿಯ ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳ ಉಪಯೋಗದ ಕುಲತು ಹೊಲನು ಬೋಳಿಸೆ ನಿಂಡಿತ್ತಾನೆ 1 ಕೊಲಿಂಥ 14:7, 8:

ಜೀವಿಲ್ಲದ ಬಿಣಿ ಅಥವಾ ಕೇಳಲುಗಳ ಒಂದು ಶಭ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ ಸ್ವರದಲ್ಲ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರೆ ಕೇಳಲಾಗಲ ಅಥವಾ ಬಿಣಿಯಾಗಲ ಅವರ ಸ್ವರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಹೇಗೆ? ಎಷ್ಟರ ನಿಂಡಿತ್ತಂತ ಗಂಟೆಯ ತಪ್ಪಾದ ಸ್ವರವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬನು ಹೇಗೆ ರಂಗರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಾಧ್ಯ?

ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ನಿಂಡಿತ್ತಂದು ಹೊಲನು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಂತರಗಳು ನಭಿಯಲ್ಲ ನಡೆಯುವ ಜಮಂಟಕಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯುತಪಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋಲಿನುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ನಿಂಡದ ನಾಲಗೆಯ ವ್ಯಾಧಿ ಅದೇ ಲಿತಿಯಲ್ಲ ನಿಂಡಾದ ಸ್ವರವಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ “ನಂದೆಶವನ್ನು” ನಿಂಡದ ರಂಗರಂಗದ ಕಹಳಿಯ ವ್ಯಾಧಿ.

ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲ “ಜೀವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೊಲನು ಬಿವಲಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 14:7). ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಒಹ್ಹದವುಗಳಾಗಿದ್ದೇ? ಅದನ್ನು ಅವನು ತೀವ್ರಪಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು, ದೇವಾಲಯದ ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದೆಂಬ ತತ್ವವಿರುತ್ತದೆ.²² - ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸಭಿಗಳಲ್ಲ ಇದರ ಕುಲತಾದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಹೊಲನು ನಿಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಆದ ಕೈನ್ಯರು ಹಾಡುವಾಗ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ ಇರಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಿಟ್ಡರು. ಹೇಗೂ ಅದರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಭಿಗಳಲ್ಲ ಇವುಗಳ ಪರಿಜಯವೂ ಇರಿಲ್ಲ - ಆದರೂ ಆ ಬಿಣಿಯವೂ ಜಜೇಗೆ ಗ್ರಾಹಿತ್ತು. ಕಿ.ಶ. ಏಂಜನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳ ಪರಿಜಯವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಎರಡನೇ ಬಿಲೇನಿಯಬ್ಲೂಗೆ ಅದು ಮುಂದುವರಲಿತು.²³

ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕುಲತು, ಮೂರು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಂಡಿತ್ತಾಗಿದೆ. (1) ಆದ ಕೈನ್ಯರು ಯಾದಾಯರ ಹದ್ದತಿಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ,

ಅವಲಿಂದ ದೂರವಾದದ್ದು ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಹೇಳಕೆಯಿಂದ, ಯೆಹೂದ್ಯರ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಾಥನೆಗೆ ಹಲಜಂಹಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ - ಅದ್ದಿಲಿಂದ ಅದ ಕೈಸ್ತರು ಯೆಹೂದ್ಯಲಿಂದ ತ್ರೈಕಾರಿ, ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಧವಾದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರಣವು, ಅದ ಕೈಸ್ತರು ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ತಮ್ಮಿದೇ ಅದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಲಕ್ತಿ ಪಾರಿ, ಹೊಲನು ನಭೀಯಲ್ಲ ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಕುಲತು ಉಪದೇಶವನ್ನು ನಿಳಿಡನು (ಖಣ್ಣ 5:19; ಹೊಲೊನ್ಸ್ 3:16).

ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ನಘನ್ಯೇ ಏನೆಂದರೆ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ನಹ, ತಮ್ಮ ದೇವಾಲ ಯದಲ್ಲ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿಲ್ಲ. (ನೀರೆಯಾಳುಗಳಾಗಿ ಹೋದಾಗಲ್ಲ) ಅದುದಲಿಂದ, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅಪ್ರಾಗಿಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ ಇದ್ದಿಲಿಂದ, ಅದ ಕೈಸ್ತರು ನಹ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಣಣಯವು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಅದರ ತರಕ್ಕೆ ನೀಲಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಯೆರುನಲೇಖಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲ ಅವರು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ರೋಮಾಸುರದಲ್ಲಿ ಜಡಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಯೆಹೂದ್ಯರು ನಭಾಮುಂದಿರಗಳಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿಲ್ಲ (ಹಾಆಸ್ನೇನದಲ್ಲ ಇದ್ದವರಿಳಯಿತು) ಅನ್ಯರಲ್ಲಿಯ ಈ ಪದ್ದತಿಯ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ರೋಮಾಯದ ನಾಗಲೀಕರು ಅಲಿಟ್ಟಿರು, ಈ ವಿಷಯವು ಅದ ಕೈಸ್ತರು ಯೆಹೂದ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಅನ್ಯರು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

(2) ಯಾಕೆ, ಅದಿಕೈಸ್ತರು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವು ಇರುತ್ತದೆ. ಆರಾಥನೆ ಸಂಗೀತದ ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಿಕೈಸ್ತರು, ನಭಾ ಮಂದಿರದ ಆರಾಥನೆಯ ಶ್ರಕಾರವೇ, ತಮ್ಮ ಆರಾಥನೆಯನ್ನು ಹೋಣಿಸಿದ್ದರು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಇಜ್ಯಾಯಿಲಿಂದ ಅದಿಕೈಸ್ತರು ತ್ರೈಕಾರೊಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ,²⁴ ಇಲ್ಲ ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಳಿಳಾಣಿಯ ಶ್ರಕಾರ ಆರಾಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೇ ಬಿನಿಸ ದೇವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಾಜನೆಯು ಇಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆ.

(3) ಅದಿಕೈಸ್ತರಿಗೆ ಉಂಬಾಗಿದ್ದ ಹಿಂಸೆಯ ನಿಖಿತ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗವನ್ನು ದೂರವಿಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಶ್ರೀತರವು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟೊಳಿಳ್ಳವ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಅವರು ಹಲಜಂಹಿಸಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿಯತ್ತೇವೆ - ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಲಕ್ತಿ ಪಾರಿ, ಜಲತ್ವಯಲ್ಲ ಹೊದಲ ಶರ್ತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಾಥನೆಯ ಅಜರಣೆಯ ಪದ್ದತಿಗಳನ್ನು ಹಲಜಂಹಿಸಿರುವಾಗಲೂ, ಹಿಂಸೆಯ ಬಿನ್ತುರಣೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತೇವೆ.²⁵

ಮುಂದೆ, ಕ್ರಿ.ಶ. ಏಷನೆಯ ಶರ್ತಮಾನದವರೆಗೆ, ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಲಜಂಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ (ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೊರತುಹಡಿಸಿ),²⁶ ರೋಮಾ ಜರ್ಕವರ್ತಿಗಳ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲ ಸುಮಾರು ಮಾರು ಶರ್ತಮಾನಗಳ ಕಳೆದ ನಂತರ, ಕೈಸ್ತತ್ವವನ್ನು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು (ಕ್ರಿ.ಶ. 313,²⁷ ಕಾನಾಸ್ಟಂಪ್ಯೇನ ನಘನೆಯದಲ್ಲ) ಅದಿ ನಭೀಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ “ಕಾಟೆಲ್ಲ” ಹಾಡಿನ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಾದ್ಯಗಳ ನಿಷೇಧವಾಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ಸ್ವರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹಾಡುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ತಮಗೆ ಅಕರ್ತೃತ್ವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿದೆ, ಈ ಬಲಹಿಂತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ನಲುವಾಗಿ, ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಹೇಳಕೆಯು ಇರುವದಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೇಲನ್ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನಿಡಂಬಿತ್ತಿತ್ತು, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಗಳಿಂದ, ನಂತರಾಣ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯಪನ್ನು ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುವ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ. ಹೊನ ಮತ್ತು ಹತ್ತೀ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೊಳೆಯ ಇನ್ನಾಯಿಲ್ಲರನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿ, ಅವರು ಕಾನಾನ್ ದೇಶಪನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲ, “ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಂತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೇಳೆ ಹೊರತು ಅವುಗಳಗೆ ಏನೂ ತುಡಿಸಬಾರದು, ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ತೆಗೆದುಜಡಬಾರದು.” ಇದು ದೇವರ ಅಪ್ಪಣಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು (ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 4:1, 2). ಇನ್ನೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ ನಹ ಇದೇ ಲೀಟೆ ಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ,

ದೇವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತು ಶುಭ್ರವಾದದ್ವಾ;
ಅತನು ಶರಣಾಗತಲಿಗೆ ಗುರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದಾನ್.
ಅತನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯಾವಧನ್ಯ ನೆಲಿನಂಬೇಳಿ;
ಅತನು ನಿಸ್ತಂಖ ಬಂಡಿಸುವಾಗ ನಿನು ನುಳ್ಳಾರ
ನೆಂದು ತೊಲಬಂದಿಯೆ (30:5, 6).

ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ ಯೋಹಾನನು ಎಜ್ಜಿಸಿ,

ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಪ್ರವಾದನಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೋಬ್ಧಿಗೆ ನಾನು
ಹೇಳುವ ನಾಜ್ಞಿ ಏನಂದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಯಾವಧನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ತಂದುಹಾಕಿದರೆ ದೇವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಲ್ಲ ಬರೆದಿರುವ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು
ತಂದುಹಾಕುವನು. ಯಾವಧನಾದರೂ ಈ ಪ್ರವಾದನಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ
ಒಂದನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಜಟಿಸಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಲ್ಲ ಬರೆದಿರುವ ಹಲಿಷ್ಠ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ
ಜಂಪವ್ಯಾಪ್ತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗಿರುವ ಹಾಲನ್ನು ದೇವರು ತೆಗೆದುಜಡಿಸುವನು (ತ್ರುಕಣೆ
22:18, 19).²⁸

ರಾಜೀನಲಾರದಂತ ಬಿಷಯಗಳಿಂದ ನುವಾರೆಯನ್ನು ಅಶುಭ್ರಮಾಡಬಾರದೆಂದು,
ಹೊಲನು ನಹ ಗಲಾತ್ಯದವರಿಗೆ ಎಜ್ಜಿಲಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಿಡನು:

ತೀನು ಕೃಷ್ಣಯಿಂದ ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದಾತನನ್ನು ನಿಂತು ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಜಟ್ಟು
ಬೇಲೆ ನುವಾರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವದಕ್ಕೆ ಆಳ್ಳಿಯಾಷಡತ್ತೇನೆ. ಅದು ನುವಾರೆಯೇ
ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಸಿಮ್ಮಿಲ್ಲ ಭೇದವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ತೀನು ನುವಾರೆಯನ್ನು
ಮಾರ್ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಹಂಕ್ರಿಯತ್ವ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಾಷ್ಟ ನಿಮಗೆ ನಾಲಿದ ನುವಾ
ರೆಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವೇ ಆಗಣ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಬಂದ ದೇವಾರುತ್ತನೇ,
ಆಗಣ ನಿಮಗೆ ನಾಲಿದರೆ ಅವನು ಶಾಪರ್ವತ್ನಾಗಣ ಎಂದು ನಾಷ್ಟ ಹೊದಲು ಹೇಳ
ದ್ವಾರೆಯೇ ಕೇರಲೂ ನಾನು ತಿಲಿ ಹೇಳತ್ತೇನೆ! (1:6-9).

ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕುಲತು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಕೆಲವರ ವಾಗ್ವಾದ. ಅಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ಹರಿಶೀಲನ ಬೇಕು. ದೇವರ
ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ನೆಲಿಸಂದರೆ ಮತ್ತು ತೆಗೆದು ಹಾಕಂಡಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಜ್ಜಿಲಿಸುತ್ತವೆ.

ಜನರು ದೇವರ ನಸ್ತಿದಿಗೆ ಬರುವದನ್ನು ದೇವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹಲಗಟಿಸಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ
ಷ್ರಾವಣನೆಗೆ ತ್ರುತಿಫಲದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರ್ಣಿಡುವನು. ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಈ
ಬಿಷಯವು ಹಿಡಿನಲಾರದ ಬಿಷಯವಾಗಿರಬಹುದು. ದೇವರು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ನೊಡಿದೆ
ಇರುವಾಗ, ಅತನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಷ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡು.

1 ಕೊಲಿಂಫ್ 10ರಲ್ಲ ಹತ್ತೀ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಇನ್ನಾಯಿಲ್ಲರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಘಟನೆಯ

ಮಾಡಲಿಯ, ನಮಗೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿರುವದಲಿಂದ, ಅವರು ಮಾಡಿದ, ಹಾಷದಂತೆ ನಾವು ಮಾಡದವರಾಗೋಣ. ಆತನ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಡೆದವರನ್ನು ದೇವರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಅಧಿಕೃತವಲ್ಲದ ಬೆಂತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ದೂಪವನ್ನು ಸುಷ್ಟಿಂತ ನಾರಾಬ್ರ ಮತ್ತು ಅಜಹುರವರನ್ನು ದೇವರು ಹೀನವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನು (ಯಾಜಕತಾಂಡ 10:1, 2) ಬ್ಯಾಬಲೋ ತಿಳನುತ್ತದೆ, ಯಹೋವನ ನಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಂತಿ ಹೋರಣ ಅವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿತು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಯಾಜಕತಾಂಡ 10:3ರಿಳಿ: "... ನಾನು ಹಲಿಶುದ್ದನೆಂಬದನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಮೂಲಕ ವಾಗಿಯೇ ತೇಳಿನುವೆನು, ಜಿನರಲ್ಲಿಗೆ ತಿಳಯುವಂತೆ ನನ್ನ ಘನತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಹಿನುವೆನು ಎಂಬದೇ, ..." ದೇವರ ನಿಯಮದಂತೆ, ಆತನನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ದವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಆರೋಗ್ಯನ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಬಿರುಭಾರದಿತ್ತು.

ಬಂಡೆಗೆ ಹೋಳಿಯ ಮಾತನಾಡಬೇಕಿತ್ತೇ ವಿನಿ: ಅದನ್ನು ಒಡೆಯಬಾರದಿತ್ತು, ಈ ಸ್ವಲ್ಪಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಹೋಳಿಯ ಕಾನಾನ್ ದೇಶವನ್ನು ನೇರಿದಂತ ಶಿಕ್ಷಿಗೆ ಬಾಯಾದನು (ಅರಣ್ಯಕಾಂಡ 20:2-13), ಅವನು “ಇನ್ನಾಯೀಲ್ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ” ದೇವರನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ದ ವೆಂದು ತಿಳಯಿದ ದೇಸೆಯಿಂದ, ದೇವರ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾತುನಾದನು (ಪಜನ 12).

ಕೆಲಣ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕುಲತಾದ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯು ಉಜ್ಜೀಯ (ಕಜ್ಞಯ್ಯಾಗ್ನಿ) ಕುಲತಾಗಿದೆ. ಆತನು ದೇವರಲ್ಗೆ ದೀಪವನ್ನು ಅರ್ಹಿಸುವದರಿಳಿ ಆತನ ಕೆಲನವಿಲ್ಲದ್ದದರು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ದೇವರು ಆತನನ್ನು ಶುಷ್ಟಿ ರೋಗದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆತನ ಮುಂದಿನ ಜೀವಿತವು ದಿಗ್ಭಂಧನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು (2 ಕೈಲಂಡ 26:16-21).

ದೇವರ ನಷ್ಟಿದಿನೆ ಅಗಾರವ ಸಳ್ಳಿಸಿದವರಲ್ಗೆ ಉಂಬಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕುಲತಾಗಿಯಾ ಹೋನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅನನಿಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಹ್ಯರು ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು (ಅರ್ಜೋನ್ತಲರಕ್ತತ್ಯಾಗಳ 5:1-11).

ನಾವು ಆತನ ನಷ್ಟಿಯಾಲ್ಲ ಮೃದು ಹೃದಯದವರಾಗಿರಬೇಕು. ಆತನ ನಷ್ಟಿದಿಗೆ ಗೌರವದಿಂದ ಬರಬೇಕು.

ಹೃಖ್ಯಾತಿಗೊಂಡ, ಹೇಳಿಕೆಯ ಶ್ರುತಾರ ಆಜಾರಗಳು ವ್ಯಾಘರ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಹ್ವಾಗುತ್ತದೆ ಜನರು ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕಾಗಿ ಕಾಯಂಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವಂಥದ್ದು, ದೇವರಲ್ಗೆ ಇಷ್ಟಪ್ರಭಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಲನಾಯಿಲಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶಹಿನುವಾಗ, ಅವರ ಹೋರಿನ ಜಟಪಣಕೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೊಳೆಯದಾಗಿದ್ದು, ಹೃದಯವು ದೂರವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯೆಣು ಹೇಳಿದನು:

ಅಯ್ಯ್ಯಾ, ಕಟಗಿಂತಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ ಭಲಿನಾಯರೇ, ನಿಂತು ಮರುಗ ನೋಂತು ಜಿಲ್ಲ ಗೆ ಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರಲ್ಲಿಂದ ಹಾಲು ಕೆಡುತ್ತಿರುತ್ತೇಲ ನಲ, ಅದರೆ ಧರುತ್ತಾನ್ತಿದಲ್ಲಿ ಗೌರವವಾ ದಿದ್ದನ್ನು, ಅಂದರೆ ನಾಗ್ಯಯವನ್ನು ಕರುಣೆಯನ್ನು ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿಜಿಟ್ಟಿಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಅವುಗಳನ್ನು ಇಡಬಾರದು (ಮಾತ್ರಾಯ 23:23).

ಕೆಲವರು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು (ಉದಾಹರಣೆ: ನಭೀಯ ನಂಭಂತನೆ, ದೀಕ್ಷಾನ್ವಾನ, ಮತ್ತು ಕಾಪೆಲ್ಲ ಹಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ) ನಾಗ್ಯಯ ನಿಂತಿ, ಕರುಣೆಯನ್ನು ಅಜರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಇತರ ಕಾಯಂಗಳ ಶ್ರಾಮವ್ಯವಹಳ್ಳಿ ಎಂದಿರುವರು, ಆದಾಗ್ಯಯ ನಾಗ್ಯಯ, ನಿಂತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂತೆ, ಆಜಾರವು ಶ್ರಾಮವ್ಯವಹಾದದ್ದು ಎಂದು ಯೆಣು ತಿಳಸಿರುವನು. ದೇವರ ನಂಬಂಥದಲ್ಲ, ನಾವು ಒಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು

ಅಲಿಕ್ಕಿನಬೇಳು ಎಂದು ಯೀನು ಹೇಳರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವಾಗ ಅಜಾರ ಮತ್ತು ವಿಜಾರಗಳು ವ್ಯಧಿವಾಗುತ್ತವೆ; ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ನಲಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಜಾರ ವಿಜಾರಗಳು ನಮ್ಮ ನಂಜಕೆಗೆ ನಹಕಾರ ನಿಷ್ಟುತ್ತವೆ. ನಾಯ, ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕರಣೆಯ ನಿಷ್ಟ ಅಜಾರವನ್ನು ನಿರಾಕರಣವುದು ನಂಜಕೆಗೆ ಅಹಾಯಕಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ತಾನೆ ನಂಜಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ!

ತ್ವರ್ವಾತ ತುಸಂಗಡಿಲ್ಲ, ಯೀನು, “ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ” ಇನರು ಎಂದು ಬಿವಲಸಿ (ನಾಯ ತೀರ್ಥ) ಜನರು ನಾಬು, ನಾಬು ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಕೆಲವರು ಆತನ ಹೆಸಲನಿಳಿ ಮಹತ್ವಾಯಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರ್ಥಿ, “ನಾನು ನಿಷ್ಟನ್ನು ಅಲಯನು, ನಷ್ಟಿಂದ ಹೊಲಗಿ ಹೋಗಿಲ, ನೀವು ಅನಿಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರೆ ಅಂದನು” (ಮತ್ತಾಯ 7:23). ಅವರು ಆತನಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅವರ ಅವಿದೇಯತೆಯೇ!

ನಾವು ಒಪ್ಪುವಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದಲಂದ, ಆತನ ಶ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಜುರಹಡಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, ಆತನು ಹೇಳುವ ಮಾತ್ರಗೆ ಬಿದೇಯರಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದೆ ಇದ್ದರೂ, ನಂಜಕೆಯಂದ ಆತನ ಮಾತುಗಳಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವಾಗ, ಆತನ ಶ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಜುರ ಹಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಅದರ “ಯಾಜಮಾನನು ಯಾರು?”

ಸ್ವೇದಾಂತಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಹ ನಿಂದಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಉಪದೇಶದ ಕೌರತೆ, ಅನುಕಂಪ, ಕರುಣೆ, ನೀತಿ, ಹಾಗು ಕರುಣೆ ಹೋಧ ನೆಯ ಕುಲತು ಬಿಧಿ ಕೈಸ್ತ ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವೆ ಸ್ವೇದಾಂತಿಕ ವಿಜಾರಗಳು ಸರಹದ್ದನ್ನು ನಿಖಿಲನುತ್ತದೆ, ಬೈಬಿಲನ ಬರ್ಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳಗಾಗಲೇ ನಿಡಿದ್ದೇವೆ. (ಇದು ಈ ದಿನದ “ಕೈಸ್ತರು” ಕೌರತೆಯಾಗಿದೆ.²⁹)

ಒಂದು ಕೈಸ್ತ ಗುಂಪು ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು ಏನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತೋಡಿಕಿನ ಅಹಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ವೇದಾಂತಿಕ ವಿಜಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಮಾಡದೆ ಅಥವಾ ಮಾಡಲೂ ಬಹುದು; ನಾವು ಅದನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಂಬಿಗೆ ಇರಬಹುದು. ಪ್ರೀತಿ, ನೀತಿ, ಕರುಣೆಯ ಮತ್ತು ದಯೆಯ ಸದ್ಯಾರ್ಥಾಗಿರುತ್ತದೆ (ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳು). ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಧಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಲಹಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರವೇಷಣೆ ಕೈಸ್ತನು ಬೆಳಿದೆ ಹಲಹಕ್ಕೆಗೆ ಬರಬೇಕು (ಉಲ್ದಾಹರಣೆ, 2 ಹೇತು 1:5-8)³⁰ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲೂ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಳೇ ಮಾಡುವದನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾಡದೆ ಇರುವದನ್ನು ನಿರಾಕರಣ ವಾಗ (ನುಲಭವಾದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವ) ಸಂಬಂಧಿತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಡೂ ನಹ ಶ್ರಾಮಿಖ್ಯ ಎಂದು ಯೀನು ತಿಳಿಸಿರುವನು (ಮತ್ತಾಯ 7:21-23 ಮತ್ತು 23:23). ಸ್ವೇದಾಂತಿಕವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿರುವ ಗುಂಪನ್ನು ತೋರೆದು, ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಜವ್ಯಾದಿ ಹೊಂದಿರುವ ಗುಂಪನ್ನು ನೇಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲಿಗೆ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯನ್ನು ನಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಾಡದ ಸಂಬಂಧವಾದವುಗಳನ್ನು ತೋರೆದು ಇಡಬೇಕು. ಹಾಡದ ಅಭಾವನಷ್ಟು, ಆತ್ಮಿಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ (ರೂಪ್ಯ 5:19-21). ಹಾಗೂ ನಶರಾತ್ಮಕ ಸಂಗೀತಗಳಾದ ಬಿದೇಯತೆಯನ್ನು ಅಭಾವನ ಮಾಡುವದಲಂದ ದೇವರ ಮತ್ತುಹಾಗುತ್ತೇವೆ (2 ಧೆನಲೋನಿಕ 1:7-9). ಕೈಸ್ತರ ಕುಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೈಸ್ತನ ನಾರಾಜ್ಯದ ಹಲಹಕ್ಕೆಗೆ ಮುಂದಾಗಬೇಕು (ನೋಡಿಲ 2 ಹೇತು 1:5-8). ನಶಲ ಬಿಧ

ವಾದ ನೇಮ ಸಿಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಾಗಿದ್ದೇವಂಬುದಾಗಿ ತಿಜಯುವದು, ನತ್ಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿತಿ ಸಿಕ್ಕೆಲಾಂಡು ನೈತಾನಿಸಿಗೆ ಒಳಪಡುವಂತಹಿತ್ತುದೆ (ರೋಮಾಪುರ 6:1-14).³¹

ತ್ವರಿತ ನಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಪೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಕುಲತು 6 ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ತಿಜಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆಙ್ಕೆಂಪಣಿ 1: “ಅದು ಸಿಕ್ಕೆಲಿಂದಿರುವದಿಲ್ಲ.” ವಾದ್ಯಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗಿಂತಹನ್ನು ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸಿರಾಕಲಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು, ನತ್ಯನಂಗತಿಯೇ, ದೃಢವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಅದು ಒಂದು ಭಾಗದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮಾತ್ರ, ಹೇಳುವು, ಭಾಷಿಯ ಸ್ವಭಾವದ ತಿಳಿವಳಕೆಯ ಅಗತ್ಯಬ್ರಿಹಿತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸೇಲನುವ ಮತ್ತು ಸಿರಾಕಲನುವ ಕುಲತು ಭಾಷಿಯ ಅಲೋಚನೆಯನ್ನು ಸೀಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರೋಫೆಕ್ಟಾರನ್ನು ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದರೆ ವಾಹನ ಮಾರುವನು ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಷವರಲ್ಟ್‌ ಕಾರನ್ನು ಸೀಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ ವಾಹನವನ್ನು ಕೋಲಿದಾಗ ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸೀಡುವ ಅಗತ್ಯಬ್ರಿಹಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ನಿಯಮವು ಗೊಂದಲ ತರಬಹುದು. ಅದರೆ ದೇವರು ಎಜ್ಜಲಸಿದಂತ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತೆಗೆಯುವದಾಗಾಗಲ ಅಥವಾ ಸೇಲನುವದಾಗಾಗಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಖಿಧೇಯರಾಗುವದನ್ನು ನಾದಾಬ್ರೋ ಮತ್ತು ಅಜಹು ಅವಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಸಿ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕುಲತಾಗಿ ತಿಜನಲಾಗಿದೆ (ಯಾಜಕರ್ಕಾಂಡ 10), ಬೇರೆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅವರು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತರಬಾರದೆಂಬ ಸಿಯಮಿಬಿರಲ್ಲ.

ಈ ಆಙ್ಕೆಂಪಣಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನ್ನೊಂದರೆ ಬೈಬಿಲಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೀಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮೂಹಿಸುವದಾಗಿದ್ದರೆ ಬೈಬಿಲ್ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು (ಹೆಚ್ಚಿನ ವಾದ ಪ್ರತಿಗಳು) ಅದರೆ ಜನರು ಅದನ್ನು ಓದುವದಕ್ಕೂ ಅದರ ತಿಳಿವಳಕೆಯನ್ನು ಹಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಅನಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹಜವಾಗಿ ದೇವರು ಸೀಡಿರುವ ಕಸಿಕ್ಕಣ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕಾಗ್ಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಹಾಡುವದು ತಷ್ಟಕರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸದೇ ಇರುವ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ದೇವರು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ತಿಜನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪೂರ್ವಜರಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಮಾಹಿತಿಯ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆ, ಅತನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿರಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಯಂತ್ರ ಮಾನವನು ಮುಂದೆ ಸಿಂತು ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು.³² ಅದರೆ ದೇವರು ಹೆಚ್ಚಿ ಪರಿಣಾಮಕಾಲಿಯಾಗಿ ತಿಜಸಿರುವದೆನಿಂದರೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದನ್ನು ಸೇಲನಬಾರದೆಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವರು ಅಲ್ಲಿಹಾಮಿಸಿಗೆ ಸುನ್ನತಿಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸಿತ್ಯವಾದ ಸಂಕೇತ ವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಜಸಿದನು (ಅದಿಕಾಂಡ 17:9-14), ಅದರೆ ಹೋಲನು ಈ ಸಂಕೇತವು ದೇವರ ಅನ್ನೋನ್ನುತ್ತೇಗೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲಬೇಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಜಸಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸುನ್ನತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಪ್ರಾಣವಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇನೆಯಂದು ಹೆಚ್ಚಿದೆ (ಗಳಾತ್ 5:1-6). ಸುನ್ನತಿಯ ಸ್ವೇದ್ಧಾಂತಿಕ ಬಿಷಯವಾಗುವಾಗ ಅದರ ಸಿರಾಕರಣೆಯು ಉಂಟಾಯಿತು (ಅಪ್ರೋಸ್ತಲರಕ್ತ್ಯಾಗಳ 15).

ತೀ.ಶ 7ನೇ. ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ವಾದ್ಯ ಸಹಿತವಾದ ಸಂಗಿಂತಹ ಒಂದು ಬಿಷಯವಾಗಿ ಹಲಗೆಬಿಸಿರಿಲ್ಲ, ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಬಯಸಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದುದಲಿಂದ ಸುನ್ನತಿಯ ಉದಕರಣೆಯು ನಮಗೆ ಎಜ್ಜಲಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಲಹೆಯನ್ನು ಸೀಡುತ್ತದೆ.

ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯಿಗೆ ಹೂಡಿಯಜ್ಞವನ್ನು ಅಹಿಂಸಬಾರದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟ ಅನೋಮೋದನೆಯಲುವದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಯೀಂನು ತೀಷ್ಣನು ಯಜ್ಞದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೇರಪೆಲೆಸಿರುವದಲಿಂದ, ಹೂಡಿದೆಯನ್ನು ಸಿಬಂದಗೆಜಾನಲಾಗಿದೆ. ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಕೈನ್ತರು ಸಮಹಿಂಸುವ ಯಜ್ಞರ ಕುಲತಾಗಿ ಎರಡು ಖರ್ಚಾದ ರೂಪಕರ್ಗಳನ್ನು ಸಿಂಡಲಾಗಿದೆ: ನಮ್ಮ ಮಂಗಳಿಂದ ಹೊಂತ (ಅಜಿಯ 13:15) ಮತ್ತು ಆತನ ನೇವೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಸಮಹಿಂತವಾಗುತ್ತದೆ (ಪ್ರಕಟನೆ 12:1, 2).

ಆದೆ ಲೀಡಯಾಗಿ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಧಾರಪವನ್ನು ಸುಡುವ ಕುಲತ ಸಿಬಂಧಿಸಿದಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಹಕ್ಕಿ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಮುಳ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು (ಬಿಂಚೋಜನಕಾಂಡ 30).³³ ಹೇಗೂ, ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅನೇಕರು ತಿಳಿಯತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಬಿಲನ ರೂಪಕ ನೂಜನೆಯಲ್ಲ ಕೈನ್ತರ ಹೂಡಿನೆಯು ಧಾರಪದಂತೆ ದೇವರಿಗೆ ಸಮಹಿಂತವಾಗುತ್ತದೆ (ಪ್ರಕಟನೆ 5:8).

ಅಕ್ಷೇಪಣಿ 2: “ಅದು ಆರಾಥನೀಗೆ ನೂಜಾಯಿಕ” ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕುಲತ ಜರ್ಜೆಯು ಈ ವಾಪ್ಯಾನ್ಯಾದಳ್ಳ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ M. C. ಕುಹಿಂನ ಎಂಬವರು ನಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಆಜ್ಞೀಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಿಲ್ಲ.³⁴ ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ, ಕರ್ತವ್ಯ “ಸಂಗಿರವನ್ನು ಹಾಡಿಲ್” ಎಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗು (ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ), ಹಾಡಿಲ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವು. ಬಿಬಿಧ ಲೀಡಯಲ್ಲ ಸಂಗಿರವನ್ನು ನುಡಿಸಬಹುದು ಅದರಲ್ಲ ಹಾಡು ಮತ್ತು ವಾದ್ಯಗಳ ಸೇಣದೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಡಿನ ಪುಸ್ತಕ ಅಂದರೆ “ಸಂಗಿರ ನುಡಿಸಿಲ್” ಎಂಬುದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಸಹಾಯಕ.

ಅಕ್ಷೇಪಣಿ 3: “ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಯ ಇರುವದಿಲ್ಲ” ಅದಿ ಕೈನ್ತರ ಸಭಾಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆಂಬ ನೂಜನೆಗಳರುವದಿಲ್ಲ, ಸದಸ್ಯರಗಳ ಸಭೆಯಾಗಿ ನೇರ ಬೇಕಿತ್ತು, ನೇರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಸಿಗದಿರವಾದ ಸ್ಥಳದ ಅಗತ್ಯತೆಯಲ್ಲ. ಆದಿ ಸಭೆಯು ಯೀರುನಲ್ಲಿ ಬಿನಾಳದ್ದ ದೇವಾಲಯದ ಸಲೋಮೋನನ ಅಂಗಳದಲ್ಲ³⁵ ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು (ಅಂತೋನ್ಲರಕೃತ್ಯಗಳು 3:11; 5:12), ಖಾಸಗಿ ಮನಗಳಲ್ಲಿ (ಹಿಂದಿನಾಂತರ 2: ಕೊಲೆನ್ಸೆ 4:15; ರೋಮಾನ್‌ರ 16:5), ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ (ಅಂತೋನ್ಲರಕೃತ್ಯಗಳು 16:13), ಮತ್ತು ಎಹಿನದ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೂ (ಅಂತೋನ್ಲರಕೃತ್ಯಗಳು 19:9) ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಸ್ಥಳದ ಅಸಿವಾಯಕೆ ಇದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ಅದರ “ಆಕಾರವನ್ನು” ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ನೀಡಿ ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೂಜನೆಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ ಇರುವದಲಿಂದ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಾದ್ಯಗಳ ಅನಿವಾಯತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ಬಯಿಸುವಂತೆ ಜರ್ಜೆಯಾದ್ದರೆ ಆ ಜರ್ಜೆಯು ಬಲಹಿನಾಪಾದರ್ದೆ.

ಸಭಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಉಪಯೋಗವು ತಪ್ಪಾಗಿರುವದಾದರೆ, ಇತರೆ ಆಜರಣೆಗಳನ್ನು ಪರಿಷಯಿಸುವಂತೆ ಅದು ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಬಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವದಲಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಪ್ಪು ಇನ್ನೊಂದು ತಪ್ಪನ್ನು ನಾಯಿ ವೆಂದು ಸಿಣಯಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದು ಸಲಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯನನ್ನು ಸಮೀಕಷವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆಜರಣೆಗಳಲ್ಲ ಆತನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹಾಂತಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಯಾಕೆ ಜೀವಿಸಬಾರದು?

ಅಕ್ಷೇಪಣಿ 4: “ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಲಾಂತುಗಳಿಲ್ಲವನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸ ಬಾರದು?” ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ “ಹೊದೆಂಬಾದು” - ಆ ತಲಾಂತನ್ನು ದೇವರ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸ ಬಾರದಷ್ಟೆ. ಈ ಜರ್ಜೆಯನ್ನು, ವಾದಿಸುವಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಾಯಿಬಳ್ಳವಾದ ತಲಾಂತನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು “ಸಭೆಯ ಆರಾಥನೆಗಾಗಿ”

ಉಪಯೋಗಿನು ಎಂಬ ಈ ಏರಡು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಅಡಕಂಥಾಗಿವೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಳೆಯಿಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಗುಣಿನ ಜಣೆ ವಿನೆಂದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲವೂ ಆರಾಧನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊಲನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುತ್ತೇ. ರೂಢ್ಯಾಪುರ 12:1: ಆರಾಧನೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಾವು ಕೊಂಡಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇನೆಂದರೆ ಸಿಂಹ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಬುಣಲಾಗಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸಜೀವ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಅಹಿನಲ, ಇದೆ, ನಿಮ್ಮ ವಿವೇಕ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಆರಾಧನೆಯು ಹೊಲನು “ಆರಾಧನೆ” ಎಂಬ ಹದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನೀಡಿರುವ ಮೂಲ ತತ್ವವೆನೆಂದರೆ ನಾವು ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ನಕಲನಂಗತಿಗಳು ಆರಾಧನೆಗೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟವೇ, ಆದರೆ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಮಾನ್ಯ ನಭಿಗೆ ಹಲಜಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ನಂಗತಿಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಆ ಒಬ್ಬಗೆ ಅಹಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ನಭಿಯ ಒಂದು ಹಾತವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹೊಲನು ಕೊಲಿಂಧವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು (1 ಕೊಲಿಂಧ 11:25). ಒಬ್ಬಿಗೆ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪರದಾನವಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹಲಜಯನುವದು ಹಕ್ಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ದೇವರ ಆರಾಧನೆಯ ನಭಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟ ಮಾಡುವದು ಹಕ್ಕಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಯಾರೂ, ಈ ಪರದಾನದ ಮೂಲಕ ದೇವರಿಗೆ ಮುಹಿಮೆಯನ್ನು ತರಬಹುದು - ಈ ಪರದ ನಿಬಿತ್ತ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದವರಿಗೆ ತರ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲ ಅಹಾರವನ್ನು ನಿಇಂದುವದು (ಕೊಲಿನ್ಸ್ 3:17).

ಅದೇ ಲಿತ್ಯಾಗಿ ನಭಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯರು ಮಾನವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೊಲನು ನಿದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವನು (1 ಕೊಲಿಂಧ 14:34). ಅನೇಕ ಶ್ರೀಯರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಪರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ, ಕಾರಣವೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಅವರು ನಭಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರರೂಪ ಮುಂದೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ತರ್ತನ ನಿಬಂಧಿಸಿದ್ದಾನೆ.³⁷ ಒಂದು ನಂಧಭಾದಲ್ಲ, ಶ್ರೀಸ್ವಿಲಿಂಭು ನಭಿಯಂದ ಹೊರಗೆ ಅಶ್ವೋಲೀಲ್ಲಾಸಿಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಳು, ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಈ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅಭಾಯಂತರವಾಯಂತೆ ನಾಕ್ಷಾಧಾರಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ (ಅಪ್ರೋಸ್ತಲರಕ್ತಕ್ಯಾಗಳ 18:24-28 ನೇರಳೆ).

ಒಬ್ಬನು ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಜನರ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಜನರ ಉತ್ತಮ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೂ ಅದಲಿಂದ ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು. ಆದರೂ ನಭಿಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಲಜಯನುವ ನಿಯಮಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ದೇವರ ಅಧಿಕಾರಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು. ಎಂದು ಹೊಲನು ರೋಮಾತ್ಮರದರೆಗೆ ನೂಜಿಸಿದನು. ಹೇಗೂ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡುವಂತೆ ನಕಲ ಕಾಯ್ದಾಗಳು, ನಾಮಾನ್ಯ ನಭಿಗೆ ಯೋಂಗ್ಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿದೆ.

ಆಕ್ಷೇಪಣೆ 5: “ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾದ್ಯ ನಂಗಿತವು ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯ ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.” ಈ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾದೆ. ಅದೇನೇಂದರೆ, ಈ ವಿಷಯವು ಹಲತಿಳಿಲನೇಗೆ ಒಳಪಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನರಭಾಗಿ ನಂಬಬೇಕೆ ಬಿನಿಸೆ ಅನಗತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಯೋಜಿಸುವದವನ್ನಲ್ಲ, ನಾವು ದೇವರ ಆರಾಧನೆಗೆ ನೇಲ ಬರುವಾಗ ಗಂಭೀರವಾದ ಕಾಯ್ದಾಗಿಸಿನ್ನು ಮಾಡುವದು ಬಹು ಘೂಮುಖುವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನಲಿಯೆನು ಆದರೆ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ಹೊನ್ನೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತಗೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಆಕ್ಷೇಪಣೆ 6: “ಈ ವಿಷಯಗಳ ಸುಖ ಏಕೆ ವಿಧಿಜನಿಗಳಂಬಾಗ ಬೇಕು?” ಹದಗಳ ಅರ್ಥದ ತುಕಾರ ಮತ್ತು ಜರ್ಮತ್ಯಯ ತುಕಾರ, ಮತ್ತು ಅದಿ ಕೈನ್ತರ ನಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ

ಎಂದು ವಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವಂತಹ ಸೂಚನೆಗಳಿಂದು, ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಲಿಜೆಯಲುಪವರು ಬಿಭಜನೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನರ ಕುಲತು ನಾನು ಅಂದಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬು ಯಾಜ್ಞರುವಂತ ಮೂಲ ನಿಯಮಗಳೆನೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಆ ಸಂಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಕರಾತ್ಮಕವಾದಂತ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ವಾರ್ಡ್ ಸಂಗೀತದ ಕುಲತು ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ನಾಜ್ಞಿಗಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ತೆಯಲ್ಲ ನೋಡುವಂತೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಲಿಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಗುಂಪಿನಲ್ಲ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಅಂತಹ ಗುಂಪಿಗೆ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಲಿಜೆಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲ ಬಿಭಜನೆಯಂಬಾಯಿತು.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಗೂಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಷಾಗಿ ವಂದನೆಗಳು. ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಸಂಗೀತದ ಉಪಯೋಗಿನವನ್ನು ದೇವರು ಅಧಿಕೃತಹಡಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚೇಳಿ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಲೀಟೆಯಲ್ಲ ಮಾರ್ಗನೂಜಿಯನ್ನು ನಿಲಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಳ್ಳಾಯವಂತ ಸ್ವಷ್ಟಿತೆಯೆನೆಂದರೆ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲದೆ ಹಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ದೇವರು ಶೂಳವಾಗಿ ಅಧಿಕೃತಹಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲ ಜನರು ಹಾಡುವಂತೆ ದೇವರು ಯೋಗ್ಯತಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಂತ್ರಿಕ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದು ತೊಳಿಜೆ ನಿಲಿನಲ್ಲ ಹೊಂದಂತೆ ಅದು ಕೇವಲ ಬಿಭಜನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಅದರ ಹಲಿಜಾಮಾದವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಷ್ಟಣಿಗೆಗಳು

^१ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತನ್ನ ಈ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಲಿಂಥದವರು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದ ಹೂಲನು ಬಯಸಿದನು. “ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ತಪಾದಿಯೆಂದಾಗಲ ದೇವರಾತ್ಮಸಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವವನೆಂದಾಗಲ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳ ತರ್ಕನ ವಿಧಿಯೇ ಎಂದು ಜೆನ್ನೂರಿ ಪಿಳಕೆಂಬ್ಲೆ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 14:37). ಸಭೆಯಲ್ಲ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಣಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೂಲನು ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಕಣಬೆಂಹಿತ್ತು. ^२ಈ ಹದವು ಎಜ್ಜಿಲಕೆ ಅಥವಾ ನಲಕೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತದೆ (Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2d ed., rev. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich [Chicago: University of Chicago Press, 1957], 546). ^३ದಿ ರ್ಯೇಕ್ ರೈಂಚರ್ಡ್ ಚರಿಸ್ charis ಈ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಇದನ್ನು “ಕ್ರೈಸ್ತ” ಮತ್ತು “ಕ್ರೈಸ್ತಜ್ಞತೆ” ಎನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅಥವ “ವಂದನೆ” (Ibid., 885-87). ^४“ಹಾಡು” ಎಂಬುದರ ನಂಬೇತ ಬಿನ, ಅಕ್ಷರಶಯೆನು ಅನ್ನಲಿಗೆ ಹಾಡಲ್ಲ. ^५C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer [Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977]. ತಾಯಿರ ಮತ್ತು ಅರೆಂಡ್ರಪವರು ಗಿರ್ಂಬ್ ಬೆಂಪೆಲ್ ರವರು ಎರಡು ಪ್ರಮುಖವಾದ ರ್ಯೇಕ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಲೆಕ್ಸಿಕನ್ ಅನುವಾದವು ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬೋಧನೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ಪುರಾತನ ರ್ಯೇಕ್ ಭಾಷೆಯ ಕ್ರಮಸ್ಥಿಂತಲ್ಲ, ಅವುಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊನ್ನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಜ್ಞಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ರ್ಯೇಕ್ ಭಾಷೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಳಸುವಿಕೆಗಾಗಿ, Henry George Liddell and Robert Scott, *A Greek-English Lexicon*, ed. E. A. Barber (Oxford: Oxford University Press, 1968). ^६Bauer, 18. ^७Thayer, 637. ^८Bauer, 844. ^९Thayer, 675. ^{१०}Bauer, 899.

¹¹“ജല്ലയും റിഞ്ച് ത്രയ്യേക്കുവണ്ണു നാട്ടിയിട്ടുക്കാറി അദർ സ്കൂന് മുക്കു വാദ്യവണ്ണു അലയലു ഉള്ളവേഖിനലാറിടെ (H. E. Dana and Julius R. Mantey, *A Manual Grammar of the Greek New Testament* [Toronto: Macmillan Co., 1955], 86-91). ¹²താംപിക്കാരാദ വാദ്യഗളിൽ ബിജസ്വലുവണ്ണു ലാജിൻഗ്രേജിനലാറിടെ എന്ദു ഹേച്ചുവെദ്ദണ്ണു നാമു ഗ്രമ്മിസിരുവദില്ല, അദർ പദവു ജസ്റ്റാ ബിംഗുപദിലം താംപിക്കാരാദ വാദ്യഗളു അന്ത്യത്തേയിലുണ്ടു ദേവരു തിജസിരുവ നൂജൻ എംബ അഭിശ്രായ. നംതർ, ആ വാദ്യഗളു തും വാദ്യഗളാഡിരബാരുമുണ്ടു, അദൻ വാദ്യപ്പു അടിക്കുന്ന പദിസിരുതും. ഹോല സിഇലരു സ്കജിവാറി യാച്ചുദേം വാദ്യഗളിൽ ഹോംറിറല്ലു, ഹാനു അപരിഗിരിംഗ് യാച്ചുദേം താംപിക്കാരി വാദ്യഗളു സ്റ്റേമുനെയിലുണ്ടു ദോരകിരല്ലു, അദാന്തു അവരു കാഡുതു ക്ലൂഡിനുപുരുഷരു (അപ്പോസ്റ്റലരക്കൃത്യഗളു 16:2രണ്ണു നേരുഡി). ¹³കിച്ചുകിനുവ മുക്കു നുലയുവ ദീക്ഷാന്തുന്നട കുലകാറിയു, അദേം വിധിവാദ തത്പു അഭിശ്രാവിടെ. ¹⁴*A cappella* is an Italian phrase (from the Latin) meaning “according to the chapel.” ¹⁵കു പ്രതിക്കേയു മുംഡിന അദ്യയിന്ദളു സഭാ ജില്ലത്തേയിലുണ്ടു നാമു സിഇലുവേൻ. താഞ്ചുളാക്ക ചാറി, മേരോ തീപിക്കോ മുക്കു നൗറാനോരപര ഹേജക്കേയുണ്ടു ഗ്രമ്മിസി (കു ബരക്കാരാരു ജജ്ഞോ അഫോ ക്രൈസ്തവനുപുരുഷരു); റിഞ്ചരു മുക്കു യീക്കാദ്യു തമ്മു പലിബുദ്ധവാദ കാഡുഗളിൽ കാഡു പാന വാദ്യഗളിലുണ്ടു ബിജസ്വലുവ (രജകിയിലുണ്ടു) പ്രാഡിക്കോംകിരാല്ലു. ദൈന്യുരാറി പദവക്കണസ്സോംവരു, കു കാഡുഗള ബന്ധു അലിതപരാറിത്തരു. അദാന്തു ആ മോദൽ ക്രൈസ്തവു തമ്മു ധാമിംക സമ്മാരംഭദളു വാദ്യ നംഗിൽവണ്ണു ബിജസ്വലു. (John McClintock and James Strong, *Cyclopædia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature* [Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1879], 6:759). ¹⁶ജിന്നേജൂദയ കിന്നേജൂദയുണ്ടു *symphonia* എംബ പദവന്റു ലാക 15:25രജു മുക്കു “അൻഡെക വാദ്യരാജിംഡ ലംബാനുവ സംഗിതം” വാദ്യ ഗുംതു, “സംഗിതദ സമൂഹം” എന്ദു നേരുഡുചേവ (Bauer, 788) ഇതര നാമുപദവു കിവിരവാറിടെ *kitharizo* 1 കോളിംഡ 14:7 മുക്കു ത്രക്കൻ 14:2 താംപിവാദ്യ ബാലിനു. അഥവാ കൊളിലുണ്ടു ലാഡ (Bauer, 433); പ്രൂക്കബൻ 14:2; 18:22രജുഡെ) അദർ അഫോ താംപിവാദ്യ ബാലിസുവവെൻ. തന്നുടെ ആദ ഹാറിനു വാദ്യ മുക്കിസുവവെൻ (Bauer, 433). അദാന്തു ജിന്നേജൂദയ പദവന്റു (പ്രൂക്കബൻ 18:22)രജു *mousikeos* (“സംഗിതം”) “സംഗിതവണ്ണു കോംഡുചുദു” എംബ വിവരങ്ങൾ “സംഗിതഗാരം” (Bauer, 530). ¹⁷ആമോൺ 6:4, 5 ദാവിഡനു നംഗിൽവണ്ണു ബംഡിനുതും എംബുംദു കേലവരു അഭിശ്രായ, അദൻ ദേവരു ഉള്ളിടുക്കേജേസിരുവദിലു, കു വാഗ്നൂദപ്പു, ഹേൻഗു അന്ദിക്കുപരാറിടെ. അദൻ പ്രാഡകാല വ്യത്യാനത്തു ഹോജുഡിനാഗ് അദു അംഗേട. അദർ അമോൺ ലാസ്തുമുഖ്യും ജിന്നായീലുയു “തമ്മു താംപിവാദ്യവണ്ണു ദാവിഡനംതെ ബാലിസുപ്പുരുശ, ദുന്ദംടക്കേയുള്ളവരാറിത്തരു” എന്ദു തിജസിരുവെൻ. അദർ അവരു “യോണേഫന് കാജാദ സീപിയിലുണ്ടു” മുർത്തിപ്പുരു (6:6). ഇദു കഴീ ഒദംബഡിക്കേയു അഹാഥാടു അദാഹരണിലും രജു ബിജസ്വലു തരബേംപു പദിദിപ്പുനു (അപ്പോസ്റ്റലരക്കൃത്യഗളു 22:3). ²³അഥവാ സിക്ക കാലദ റിഞ്ചരു പലിബുദ്ധ സംഗിതക്കു എംബ പദവന്റു ബിജസ്വലാറിടു, പ്രൂക്കദേശേദ ജനരു സ്റ്റേയിലുണ്ടു കേലവരു കാഡുപ്പുരുശേരു വിനു, വാദ്യദ പലജയപ്പു അവലിറപ്പു, അദർ എലീസിയാസീക്കലോ അക്കിയാലജയ ബിദ്യാധിനഗളു വാദ്യഗളിലുണ്ടുപുണ്ണിക്കോംഡരു അദൻ നഭേയിലുണ്ടു ബിജസ്വലു ഒപ്പും, ആദി നഭേയിലുണ്ടു ഇതര ബിജസ്വലിക്കേ ഇരലു സർ, ജാനോ ഹാക്കിന്സ് രേബലിഞ്ചു ബരക്കാരാരു എരുഡേംബന്ലാറുവചന്തെ (അവരു ഹാംഡിക്കു ഹോംഡിദ്ദരു) വക്കോ ആനോ ദി ഹിന്ത്സു അഫോ മുഖ്സിക്കോ, മേരോ പ്രോണോ

²¹J. Curtis Manor, *Workbook on Denominational Doctrines*, vol. 1, *Basic Dogmas and Attitudes*, rev. ed. (Mariposa, Calif.: By the author, 1996), 95. ²²ദേവാലയുടെ ആരാധനാസേയു കുലകു ഹോലനു അലിതിദ്ദനു. അവൻ ഗ്രമ്മാലയീംബ രജുയു ബിജയിലുണ്ടു പദിദിപ്പുനു (അപ്പോസ്റ്റലരക്കൃത്യഗളു 22:3). ²³അഥവാ സിക്ക കാലദ റിഞ്ചരു പലിബുദ്ധ സംഗിതക്കു എംബ പദവന്റു ബിജസ്വലാറിടു, പ്രൂക്കദേശേദ ജനരു സ്റ്റേയിലുണ്ടു കേലവരു കാഡുപ്പുരുശേരു വിനു, വാദ്യദ പലജയപ്പു അവലിറപ്പു, അദർ എലീസിയാസീക്കലോ അക്കിയാലജയ ബിദ്യാധിനഗളു വാദ്യഗളിലുണ്ടുപുണ്ണിക്കോംഡരു അദൻ നഭേയിലുണ്ടു ബിജസ്വലു ഒപ്പും, ആദി നഭേയിലുണ്ടു ഇതര ബിജസ്വലിക്കേ ഇരലു സർ, ജാനോ ഹാക്കിന്സ് രേബലിഞ്ചു ബരക്കാരാരു എരുഡേംബന്ലാറുവചന്തെ (അവരു ഹാംഡിക്കു ഹോംഡിദ്ദരു) വക്കോ ആനോ ദി ഹിന്ത്സു അഫോ മുഖ്സിക്കോ, മേരോ പ്രോണോ

బిటాలునా, జిన్ తి.ప్ర. 660. అవరు నభియల్ ‘అగ్రాన్’ వాయ్పణ్ణు త్రథమచాగి పలిజయసిదరు. తి.ప్ర. 1250రల్లిడ్ ఫామ్ ఆక్సోరపరయ: “నభియు తండివాయ్ అధచా ఇస్కుతరే వాయ్గరిష్ణు బిజనదే ఇయవచు యిదాయిర ఆజరణెయిస్సు అల్గరేజిద నూజనిసిదె,” ఎంబ బలవాద పద త్రయీగపన్ను మాడియవరు (ప్రీర్ క్లింటక్ అండ్ న్యూఱ్, 739).

²⁴ఆది నభియు ఇతికానపన్ను అశోస్తులర త్రస్తకదల్ల దాబలుచూడలాజిద నభియు న్యాపెనోండ నంకర, నువాచేరి, యెహోవ్యులిగించ అస్సుర ప్రతిక్రియి హెష్ట్రిక్తు, ²⁵సిలోఎ జక్కువర్తియ కాలదల్ల క్రైస్తలిగే లుంబాద హింసెయు (హోలిగురొ నహ లుంబాలుకు) న్యాలెయ వాగితు: అదు రోమా నామ్యుజ్యుద గణనేగే బరతల్. ²⁶చేర్క్రింట్స్క్రో మత్తు న్యూఱ్ రచర మాకియింతె, 900పఁచగళ నాపువె నడెయలు. ²⁷This is the date of the Edict of Milan, which recognized the legitimacy of Christianity (Graydon F. Snyder, “Christianity,” *Anchor Bible Dictionary*, vol. 1, ed. D. N. Freedman [New York: Doubleday, 1992], 970). ²⁸యోఎహానన దశనదల్ కండంండ బిజయిగళ కురతు సిదార మాడబారదెబ ఎజ్లికెయిస్సు సిలెలాగిదె. అదు హోన బడంబడికెయిల్లన సెనజాగిరుత్కదె. అదు యోఎ కానన దశనద కులతాద జింటనే మాత్రవాగిరుత్కదె. దేవపర జిత్కుత్కు అనగుణవాగి సియమగళ అస్సుయినుత్కవె. ఇతర ఎజ్లికెగ్లోందిగే హోలుకే మాడిదాగ అదు స్వత్సపాగుత్కదె. ²⁹దేవపర త్రస్తపనేగే అనగుణవాగి లుంబాగువ బక్స్యెయి మనియిస్సు మత్తు మానవ త్రయుత్కలింద దేవపర బోలధనే మత్తు సలహేగ్లన్ను హోందాణికే మాడుత్కవురె. ³⁰క్రైస్తురల్ల ఈ నాపువుగల్ల “అఖచ్చుద్దియాగబేటెందు” హేతున తిజసిరువను (2 హేత్ర 1:8).

³¹ముఖుగువ దిల్కూన్నాపన్ను సీద్దాండ హడినువదక్కుగి, హోలను ఈ వాయ్పణ్ణు బిజసి తక్స మాడుత్తియవదిల్ల (ముఖుగువ కులప కేలవచు అతి సరాంశిలసియివచు) అదర బదలాగి హోసదాగి హుణ్ణుయవపచరు దేవపర బయిశెయంత వితినసేఁకు. దేవపర “సిఇయి సియమస్కే” (ప్రోమాపుర 6:13) నాపుగళ ఒళగాగబేఁకు. హాపస్కే ఒళగాగబారదు. ³²ఆరాధనసెయి బదలాగి, భూగభం శాస్త్రదల్ల నాశ్శియు అడక్వచాగిదె. ఆరాధనసెయపచరు జిక్కుదాద హరకెయిస్సు నాల్లనువచర, అవరు గ్లోబుప వ్యక్తియిస్సు హోరతుపడేసి, అవరు గ్లోబుడియిల్ల ప్రాజావప్పుగళస్సు నమహినువచర, దేవపర సహ అంటక ఆజరణెగళస్సు సిరాకలసియవదిల్ల, ఆదరే సకారాక్కుతుచాద ఆలోఇజనెయు అపుగళస్సు సిరాకలనుత్కదె. కెలవు నాల ఆరాధకయ గభ్యగుడియ ముందే మేణద భ్రుగళస్సు బెళగినువచరు: అదు కెగిన త్రపంపదల్ల లుంబాగిరువ బదలావచేయాగిదె. ³³దాహనుడుచుచు, అస్సుర రాథియాగిత్తు అదర నంగడ ఆరాధనసెయిస్సు మాడుత్తిద్దయ. అదు బరపిగేయల్ల మాత్ర తిజయదే, భూగభంశాస్త్రద అధ్యాయుదిందలూ నాభాతుపడినలాగిదె. ³⁴M. C. Kurfees, *Instrumental Music in the Worship or the Greek Verb Psallo, Philologically and Historically Examined* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1969), 71-78. ³⁵సోలేచోఎనన అంగళచు (పడనాలీ) యీరునలోఎ బిన దేవాలయద ఒందు భాగవాగిద్ద అస్సుర అంగళ ఎందు కరెయల్పుత్తు, ³⁶ఈ హెత్కున నబెగళ కష్టధ మత్తు అనుకూలతేగళ కులతు హెజ్పు గమనచిపుత్కురే బిన సువాచే, కేరచెగళస్సు సిగినువ, కాగూ లుత్తేజన సిలుప కాయిగళస్సు అలచ్చిసిరు తూరె. ³⁷హోలన, “స్త్రీయర” హాతుద హేషకెయు, కెగిన నబెగళగే అస్సుయినువదిల్ల ఎందు అనేఁ సబెయపర తిజిదియచరు. ఈ తక్సమాడువచరు, హోలన బిపరణెయిస్సు అలతుకేణట్టువదరల్ల నఫలరాగిరువదిల్ల, అంటక సిభంధనెగళ, హాపద స్వచ్ఛిగు మత్తు పరిజయక్కు మాలవాగుత్కదె (1 తిచేఁథ 2:11-14). స్వచ్ఛియ బిజారక్కే హోలన యోజనెయు నడినుత్కదె, అంత ఆజరణెయిస్సు ధృతికలిసువ నంష్టతె ఇయత్కదె.